

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10Csp/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217204936
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4217204936.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobkyne: P. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R.L. Z. XX, P., v konaní zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42256593 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 447,72 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd pripúšťa zmenu petitu v znení :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 588,31 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 588,31 eur od 3.dňa od doručenia žaloby žalovanému až do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 558,31 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 447,72 eur od 14.4.2017 do 8.10.2017 a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 558,31 eur od 9.10.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 558,31 eur ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietá.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 89,80 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Žalovaná je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Komárno súdny poplatok za žalobu vo výške 33,- eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 13.3.2017 si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie sumy vo výške 447,72 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od tretieho dňa od doručenia žaloby žalovanému až do zaplatenia. Uplatnený nárok odôvodnila tým, že so žalovaným dňa 3.4.2013 uzavrela zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500023629, predmetom ktorej bol bezúčelový spotrebiteľský úver špecifikovaný ako celková výška úveru 1.500,- eur, výška úrokovej sadzby 70,01% p.a., RPMN 67,50%, výška splátky 80,37 eur, počet mesačných splátok 42, celková čiastka splatná dlžníkom 3.375,54 eur, schválená výška revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu splatná dlžníkom 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 2.410,73 eur, keď revolving vo výške 790,84 eur bol poskytnutý dňa 29.4.2015. V čl. 8 Zmluvy je inkorporovaná Dohoda o poskytnutí služby (ďalej Dohoda),

predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyni na jej žiadosť službu predstavujúcu umožnenie odkladu maximálne troch splátok úveru, resp. revolvingu a záväzok žalobkyne zaplatiť za poskytnutie predmetnej služby v prípade úveru odplatu vo výške 215,75 eur a v prípade revolvingu odplatu vo výške 112,08 eur, a to započítaním z čerpaných úverových prostriedkov, v dôsledku čoho výška čerpaného úveru bola podstatne nižšia. Podľa žalobkyne ide o fiktívnu službu a takáto dohoda už bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa z 9.1.2014 sp. zn. 1C/125/2013. Odplata za poskytnutie uvedených služieb sa stala splatnou v deň poskytnutia úveru, či revolvingu.

Žalobkyňa poukázala na nesprávne uvedenú výšku RPMN, ktorá je rozdielne uvedená v bode 5. zmluvy a v bode 6. zmluvy, teda pre spotrebiteľa zmätočne, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/685/2014 z 23.4.2015. Taktiež poukázala na to, že v bode 6. Zmluvy uvedená výška RPMN nezodpovedá skutočnej výške, ktorá je 70,01%, teda je vyššia než je uvedená v zmluve. Žalobkyňa poukazovala aj na výšku úrokovej sadzby uvedenej v zmluve, ktorá nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov v peňažných ústavoch, keď podľa internetovej stránky NBS bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby pre podobné typy úverov so začiatkom fixácie úrokov v apríli 2013 vo výške 10,68%. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej OZ), čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Žalobkyňa v súvislosti s týmito tvrdeniami poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 5.11.2014 sp. zn. 3Co/114/2014, či Najvyššieho súdu SR z 26.6.2013 sp. zn. 4Cdo/51/2012 a z 31.7.2009 sp. zn. 1MCdo/1/2009. Na základe uvedeného je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neplatné zmluvné dojednanie, a tak zmluva neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnej náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a s poukazom na § 11 ods. 1 citovaného zákona je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa dotknutej zmluve vytýkala aj nedostatok v podobe neuvedenia spôsobu započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako aj neuvedenie konečnej splatnosti úveru, ktoré je uvedené až v oznámení veriteľa o schválení, ktoré nie je podpísané žalobkyňou. Súčasne uviedla, že nemala v úmysle uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, ktorú tak zámerne pomenoval žalovaný, aj keď poskytuje klasický spotrebiteľský úver a na základe vopred žalovaným vpísaného textu aj revolvingový úver. Uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere bolo žalobkyni vnútené formou samotnej zmluvy. V súvislosti s tým poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 3.6.2015 sp. zn. 3Co/289/2014. V závere žalobkyňa uviedla, že žalovanému zaplatila sumu 2.410,73 eur, a tak sa žalovaný bezdôvodne obohatil o 442,72 eur (2.410,73 - 1.500 - 790,84 + 215,75 + 112,08) na úkor žalobkyne.

Za dôkaz žalobkyňa označila Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500023629, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi č. 8500023629, vyjadrenie pre rozhodcovský súd, uznesenie z rozhodcovského súdu so späťvzatím žaloby.

2. Žalovaný v podaní z 3.5.2017 uviedol, že návrh na rozhodnutie vo veci samej je v rozpore so zákonom, keď neexistuje právna norma, na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať navrhnutého rozhodnutia. Keďže bezdôvodné obohatenie nie je upravené spotrebiteľským právnym režimom, vzniesol aj námietku miestnej nepríslušnosti a navrhol vec postúpiť miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I. Poukázal na to, že údaj o RPMN nie je zmluvnou podmienkou, nedá sa dohodnúť. Ide o vypočítaný ukazovateľ, ktorý aj vzhľadom na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 je vypočítaný v čase uzavretia zmluvy. V danom prípade až pri schválení úveru. Z uvedeného dôvodu žalovaný poprel žalobkyňou tvrdenu nesprávnosť údajov o RPMN a poprel aj tvrdenie týkajúce sa úrokovej sadzby, keď zo žiadnej právnej normy nevyplýva, že sa má výška úrokovej sadzby riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Taktiež argumentoval tým, že predmetný zmluvný vzťah strán sporu sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. V zmluve dohodnutá odplata podstatným spôsobom neprevyšovala priemernú odplatu na finančnom trhu (47,29%). Žalovaný poukázal na uvedenie termínu splatnosti splátok (16. deň v mesiaci) v Oznámení veriteľa o schválení úveru a v splátkovom kalendári, ktorý predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V Oznámení je uvedená aj konečná splatnosť úveru. V ďalšom, v súvislosti s namietaným nedostatkom v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., žalovaný poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalovaný ďalej uviedol, že Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním, a preto

je vylúčený záver o jej neprijateľnosti, keď predmetná odplata je cenou plnenia, avšak pre svoj nepovinný charakter nemôže byť započítaná do celkových nákladov. Žalovaný poprel, že by uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere malo byť neplatné pre absenciu prejavu vôle spotrebiteľa. Uviedol, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne a v prípade nezájmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving v zmysle čl. 9 zmluvných dojednaní. Revolvingové úvery sa bežne poskytujú, pričom žalovaný poukázal aj na prílohu č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania uplatňovaných nárokov z dôvodu uplynutia aj subjektívnej a aj objektívnej premlčacej doby. V závere svojho vyjadrenia žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

Žalovaný za dôkaz označil Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500023629, Zmluvné dojednania a Oznámenie veriteľa, ako aj rozpis vzorca RPMN pre úver zo zmluvy č. 8500023629.

3. Žalobkyňa v replike na vyjadrenie žalovaného v časti, v ktorej namietal nepríslušnosť Okresného súdu Komárno poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 45/2012, podľa ktorého nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa spotrebiteľka v predmetnom konaní domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľky. Poukázala aj na to, že v zmluve je údaj o ročnej úrokovej sadzbe (70,01%) vyšší ako údaj o RPMN (67,50%), čo matematicky nie je možné. Taktiež uviedla, že v zmluve sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni okrem úveru za odplatu aj revolving. Pritom spôsob, akým bude revolving poskytnutý, žalovaný zámerne inkorporoval do nepodpísaných zmluvných dojednaní. Žalobkyňa poukázala aj na skutočnosť, že sa nepodieľala na koncipovaní predmetnej zmluvy a nemohla ovplyvniť ani znenie inkorporovanej doložky o poskytnutí služby, pričom poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10Co/67/2016. K námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedla, že prijímaním mesačných plnení zo strany žalobkyne sa žalovaný obohatil minimálne o 447,72 eur, keď subjektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď právny zástupca prevzal zastúpenie žalobcu - 23.8.2016 - a informoval žalobkyňu, že zmluva nie je v súlade s právnou úpravou a úver z nej je bezúročný a bez poplatkov. Do podania žaloby neuplynula ani objektívna a ani subjektívna premlčacia doba. Podľa žalobkyne, žalovaný dlhodobo, napriek viacerým súdnym rozhodnutiam vydaným v jeho neprospech, prijímal bezdôvodné obohatenie úmyselne, a tak od prijatia bezdôvodného obohatenia začala plynúť 10 ročná premlčacia doba.

4. Žalobkyňa v podaní zo 4.9.2017 uviedla, že dňa 4.4.2013 jej bol poskytnutý úver vo výške 1.284,25 eur a dňa 29.4.2015 jej bol poskytnutý revolving vo výške 678,76 eur, pričom do 30.8.2017 na účet žalovaného uhradila sumu vo výške 2.551,32 eur. Z uvedeného je zrejmé, že nad istinu úveru a poskytnutého revolvingu zaplatila sumu 588,31 eur, a tak žalobu rozšírila na zaplatenie sumy vo výške 588,31 eur s 5% úrokom z omeškania od tretieho dňa od doručenia žaloby žalovanému až do zaplatenia. Za dôkaz žalobkyňa označila výpis zo svojho účtu, kartu klienta k zmluve č. 8500023629, detail obrátov na osobnom účte a prehľad obrátov spoločnosti 2Mservices s.r.o.

5. Žalovaný v podaní doručenom súdu 4.10.2017 reagoval na tvrdenia žalobkyne najmä s poukazom na obsah Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a obsah zmluvných dojednaní. Namietal tvrdený začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. V súvislosti s poukazovaním žalobkyne na to, že v zmluve je údaj o ročnej úrokovej sadzbe (70,01%) vyšší ako údaj o RPMN (67,50%) uviedol, že v zmysle § 502 Obchodného zákonníka nejde o absolútne neplatné zmluvné dojednanie.

6. V podaní z 11.10.2017 žalovaná uviedla, že v skutočnosti žalobkyňou splatená suma je vo výške 2.532,32 eur a predložil prehľad platieb úveru č. 8500023629 od 10.5.2013 do 13.9.2017.

7. Keďže žalovaný aj podľa svojich vyjadrení mal za to, že úverová zmluva strán sporu je uzavretá platne, súd na jeho námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Komárno neprihliadol majúť za to, že žalobkyňa si ako spotrebiteľ uplatnila nároky v spotrebiteľskom spore na súde, v obvode ktorého má trvalé bydlisko (§ 19 písm. d/ zákona č. 160/2015 Z.z. - ďalej CSP). Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z. a vzťahy zmluvných strán sa posudzujú ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj podľa § 52 a nasl. OZ.

8. Súd dňa 5.12.2017 otvoril vo veci pojednávanie s tým, že pojednával v neprítomnosti riadne predvolaných právnych zástupcov oboch strán sporu a vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise.

9. Súd v súlade s § 142 ods. 1 CSP rozhodol o prípustnosti zmenenej žaloby podľa § 140 ods. 1, 2 OZ.

10. Základom vzťahu medzi stranami sporu bol formulár žalovaného označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 850023629, ktorú žalobkyňa podpísala už 30.3.2013 a zástupca žalovaného ho podpísal dňa 3.4.2013.

Podľa 5. časti tlačiva č. 8500023629, označeného ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR, žalobkyňa mala požiadať o úver vo výške 1.500,- eur, so splatnosťou úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/16 a mesačnou splátkou (vrátane úroku) 80,37. Celková „čiastka“, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola označená sumou 3.375,54, pri texte predpokladaná RPMN za úver je uvedený údaj 70,01%, ktorý je uvedený aj ako ročná úroková sadzba úveru. Priemerná RPMN za úver je označená údajom 47,29 %, ako poskytnutá čiastka revolvingu je uvedená suma 790,84. Celková „čiastka“ pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) bola označená sumou 1.928,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je označená údajom 63,32% a ročná úroková sadzba revolvingu je označená údajom 76,21%.

Podľa 6. časti uvedeného tlačiva, označenej ako údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR, mala byť žalobkyni poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) vo výške 1500, so splatnosťou úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/16 a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 80,37. Celková „čiastka“, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola označená sumou 3.375,54, pri texte RPMN za úver je uvedený údaj 67,50%, aj keď ročná úroková sadzba úveru je označená údajom 70,01%. Priemerná RPMN za úver je označená údajom 47,29 %, ako poskytnutá čiastka revolvingu je uvedená suma 790,84. Celková „čiastka“ pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) bola označená sumou 1.928,88. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je označená údajom 70,01%, napriek tomu, že ročná úroková sadzba revolvingu je označená údajom 76,21% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je označená údajom 5,75%.

11. Súd už v obdobných veciach žalovaného dospel k záveru, že v prípade žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán (v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej len OZ, v spojení s § 43a ods. 1 OZ a § 43c ods. 1 OZ) v časti údaju o RPMN, keď aj v danom prípade podľa bodu 5 tlačiva žiadosti/zmluvy vyplnených žalobcom mala byť predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,01% a po poskytnutí revolvingu vo výške 63,32%, avšak podľa žalovaného (bod 6. oboch tlačív žiadosti/zmluvy vyplnených žalovaným) bola RPMN za úver „len“ vo výške 67,50% (pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01%) a po poskytnutí revolvingu „len“ vo výške 70,01% (pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu až 76,21%). Teda prijatie návrhu žalobkyne na uzavretie zmluvy obsahuje zmeny v časti RPMN, a tak je novým návrhom, s poukazom na § 44 ods. 2 OZ, najmä keď údaj o RPMN je podstatnou náležitosťou písomnej úverovej zmluvy (§ 9 ods. 1, 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalovaný ani nepreukázal, že by žalobkyňa akceptovala jeho (nový) návrh zmluvy z bodu 6. tlačiva žiadosti. Tlačivo Oznámenia veriteľa o schválení úveru z 3.4.2013, je taktiež len (novým) jednostranným návrhom na uzavretie zmluvy, keď sú v ňom oproti údajom z návrhu - žiadosti - žalobkyne nielen zmeny vo výške RPMN úveru, ale aj vo výške RPMN po vykonaní revolvingu, zmeny v samotnej výške revolvingu, ale aj rozšírenia, a to o údaj o termíne splatnosti prvej splátky, údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, údaj o odpláte za poskytnutie služby, údaj o dátume nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy. Pokiaľ žalovaný v konaní nepreukázal doručenie vyjadrenia písomného súhlasu žalobkyne s návrhom zmluvy predloženým jej žalovaným ako veriteľom podľa § 46 ods. 2 OZ, potom nepreukázal uzavretie písomnej úverovej zmluvy medzi ním a žalobkyňou, najmä keď s poukazom na § 44 ods. 1 OZ je zmluva uzavretá (až) okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Na základe uvedeného je pre rozhodnutie súdu podstatné to, že k vzniku zmluvného vzťahu zo žiadosti žalobkyne adresovanej žalovanému medzi stranami sporu nedošlo, pretože zmluva medzi nimi, a to ani len neplatne, uzavretá nebola. Neexistujúci právny úkon totižto nemôže odporovať zákonu, a preto nemôže byť ani vadný, a teda ani neplatný. Preto pokiaľ žalovaný umožnil žalobcovi čerpať peňažné

prostriedky, išlo zo strany žalobkyne o čerpanie bez právneho dôvodu a na strane žalobkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 OZ.

Podľa výpisu z účtu žalobkyne v Tatra banka, a.s. žalovaný dňa 4.4.2013 previedol na účet žalobkyne sumu 1.284,25 eur identifikovanú variabilným symbolom, ktorý sa zhoduje s číslom žiadosti žalobkyne z 30.3.2013 (č. 8500023629) a dňa 29.4.2015 žalovaný pod totožným variabilným symbolom previedol na účet žalobkyne sumu 678,76 eur.

Podľa prehľadu platieb predmetného úveru č. 850023629 vyhotoveného žalovaným ku dňu 13.9.2017, žalobkyňa od 10.5.2013 do 13.9.2017 uhradila žalovanému sumu vo výške 2.532,32 eur, pričom predmetom konania je podľa rozšírenej žaloby obdobie do 30.8.2017. Žalobkyňa svojimi platbami realizovanými do 30.8.2017 (žalobkyňou ohraničené obdobie) uhradila žalovanému úhrnom sumu vo výške 2.521,32 eur, pričom aj po 30.8.2017, a to dňa 13.9.2017 žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vo výške 11,- eur, ktorá však nie je predmetom konania. Žalobkyňa nepreukázala pravdivosť svojho tvrdenia, podľa ktorého žalovanému do 30.8.2017 uhradila sumu 2.551,32 eur, najmä keď žalovaný preukázal, že žalobkyňa do 13.9.2017 uhradila žalovanému sumu (len) vo výške 2.532,32 eur.

Pokiaľ žalovaný previedol na účet žalobkyne bez právneho dôvodu sumu v úhrnnej výške 1.963,01 eur (1.284,25 + 678,76), žalobkyňa uvedenú sumu žalovanému uhradila 24 platbami po 80,37 eur realizovanými v období od 10.5.2013 do 14.4.2015, vrátane platby sumy vo výške 0,59 eur z 28.5.2014 a z platby realizovanej žalobkyňou dňa 12.5.2015 vo výške 80,37 eur pripadla na sumu čerpania suma vo výške 33,54 eur. Teda žalobkyňa platbou z 12.5.2015 v prospech žalovaného zavŕšila uhradenie čerpanej sumy vo výške 1.963,01 eur (24 x 80,37 + 0,59 + 33,54) žalovanému.

Platbou žalobkyne z 12.5.2015 v zostávajúcej výške 46,83 eur, ako aj nasledujúcimi platbami žalobkyne v prospech žalovaného, realizovanými od 10.6.2015 do 30.8.2017 v úhrnnej výške 511,48 eur, žalovaný na základe neexistujúcej úverovej zmluvy získal plnením žalobkyne nad poskytnutú sumu 1.963,01 eur majetkový prospech vo výške 558,31 eur bez právneho dôvodu, podľa § 451 ods. 2 OZ (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.6.2017 sp. zn. 18Co/75/2016, resp. Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/365/2016 z 31.5.2017).

Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným súd s poukazom na § 101 OZ a § 107 ods. 1, 2 OZ dospel k záveru, že pokiaľ žaloba vo veci bola súdu doručená 13.3.2017, platby žalobkyne v prospech žalovaného od 12.5.2015 do 31.8.2017 nie sú premlčané z dôvodu, že do podania žaloby neuplynula ani subjektívna dvojiročná premlčacia doba a ani trojiročná objektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia nadobudnutého žalovaným v dôsledku uvedených platieb žalobkyne, realizovaných nad ňou, bez právneho dôvodu, prijatú sumu v úhrnnej výške 1.963,01 eur. S poukazom na uvedené súd žalovaného zaviazal na zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 558,31 eur a v časti prevyšujúcej uvedenú sumu súd žalobu zamietol.

12. Súd poznamenáva, že Dohoda o poskytnutí služby v bode 8. žiadosti žalobkyne z 30.3.2013 č. 8500023629 o poskytnutie úveru je neplatným právnym úkonom podľa § 37 ods. 2 OZ, keďže jej predmetom je nemožné plnenie. Žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému nemala z neexistujúcej úverovej zmluvy č. 8500023629 žiadne povinnosti, a tak je vylúčené, aby u nej vznikla potreba žiadať žalovaného o službu odkladu splátky úveru.

13. Žaloba vo veci bola doručená žalovanému dňa 11.4.2017 a rozšírenie žaloby dňa 6.10.2017. Žalobkyňa si uplatnila nárok na úrok z omeškania zo sumy 588,31 eur od tretieho dňa po doručení žaloby žalovanému. S poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol žalobkyňi nárok na úrok z omeškania z pôvodne žalovanej sumy vo výške 447,72 eur od 14.4.2017 do 8.10.2017 a po rozšírení žaloby jej vznikol nárok na úrok z omeškania z priznanej sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 558,31 eur od 9.10.2017 do zaplatenia, a to vo výške o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 14.4.2017, ale aj k 9.10.2017 bola 0,00%. Súd preto žalobkyňi priznal 5% úrok z omeškania ročne, avšak len z prísudku a žalobu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

14. V spore bola žalobkyňa len čiastočne úspešná (94,90%), pričom jej neúspech v časti istiny, ale aj v časti úroku z omeškania je úspechom žalovaného (5,10%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobkyne. S

poukazom na § 262 ods. 1 CSP súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšej žalobkyňi priznal 89,80% náhradu trov konania.

15. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

16. V konaní úspešná žalobkyňa bola ako spotrebiteľ s poukazom na § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom do 31.12.2017 oslobodená od platenia súdneho poplatku za žalobu. Preto súd v súlade s § 2 ods. 1, 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal v konaní procesne neúspešného žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu zo sumy prísudku podľa položky 1 a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ako prílohy citovaného zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti 2., 3. a 4. výroku tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

Proti 1. a 5. výroku tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.